

Renault
Vrijbouter
Vrienden
Club

Uitlaatklep

augustus 2017

- Land van zand, door de winnaars - De nieuwe voorzitter -
- Pech met een losse moer - Folkert gaat de goede kant op -

Van de voorzitter

Na een jaar de functie van algemeen bestuurslid te hebben vervuld, werd in de bestuursvergadering eind juli met vier tegen één besloten dat ik de functie van voorzitter op me mocht nemen. Na de toezegging van Henk dat ik nog op zijn minst een

jaar van zijn ervaringen gebruik mag maken, was ook de laatste (mijn eigen) stem om en was het bestuur unaniem eens met de abdicatie van Henk. Daarmee wil ik allereerst vanaf deze plek Henk Buwalda enorm bedanken voor zijn lustrum aan voorzitterschap.

Anderzijds moest ik eigenlijk toch wel even wennen. "Meneer de voorzitter". Dat roepen al die leden van de 2e kamer ook de hele dag. En dat voor de RVVC, de Renault Vrijbuiters Vrienden Club. Okay, kamperen is zeker mijn ding; op de clubweekenden is mijn vouwwagentje een bekend verschijnsel, maar mijn wagenpark bestaat slechts voor veertig procent uit Renaults. De kans dat ik die twee Renaults over 20 jaar nog steeds in bezit heb, is daarentegen gelukkig beduidend groter dan dat ik mijn andere voertuigen dan nog in mijn bezit heb. Bij deze beloof ik plechtig mijn best te doen om een goede voorzitter te zijn voor mijn Vrienden van de club en mijn best doen om Renault een nog warmer hart toe te dragen.

Over het Vrijbuiters-deel hoeft u zich geen zorgen te maken. De bestuursvergadering was daags voor mijn vakantie. En die gaat ook dit jaar weer geheel traditioneel met de vouwwagen naar het meer van Trasimeno, midden Italië. Alhoewel het niet mijn bedoeling was om het

schrijfgerei (de laptop) mee te nemen op vakantie (want die gebruik ik

verder vooral om te werken), zit ik hier dan toch op het heetst van de dag, wel onder het genot van een verfrissend biertje, onder de luifel van de vouwwagen op de camping

aan u te verhalen. De voorzitter moet toch de Uitlaatklep openen... Waarmee ik direct op het volgende punt kom: Bij deze wil ik iedereen graag uitnodigen om bij te dragen aan uw lijfblad De Uitlaatklep. Heeft u wat leuks mee gemaakt met uw Renault, uw camping, uw vrienden of uw club, deel dat dan niet alleen op facebook of instagram, maar omwikkel het met mooie woorden en stuur het in naar de redactie! Ik zal zelf nog even mijn best doen uit te leggen hoe het aandeel Renaults in mijn wagenpark is gestegen van vijftientig naar veertig procent!

Graag kijk ik nog even terug op het fantastische voorjaarsweekend onder de rook van de Efteling in Kaatsheuvel. Gelukkig hoefden we daar niet heen, maar hebben we kunnen genieten van het mooie weer, de gezelligheid en niet te vergeten de fantastische rondrit. Hulde voor de organisatie!!! Uit eigen ervaring weet ik hoe lastig het kan zijn om leuke items in de rondrit te plaatsen, maar dat heeft het team uit Tilburg bijzonder leuk gedaan. Jeu-de-sjoel zal eeuwig in mijn

geheugen gegrift zijn. Net als het dialectspel, waarbij een aantal items bij Brabantse of Franse termen gehangen moest worden. En niet te vergeten: de foto bij de Moulin van Alain!

Na overleg met het bestuur wordt in 2018 het voorjaarsweekend in een ander weekend gepland, zodat de opkomst een kleine boost kan verwachten.

Vooruitkijken hoort er ook iets bij, maar dit keer niet te ver. In het eerste weekend van

de komende maand wordt het RVVC najaarsweekend door de familie Albers georganiseerd in het Vechtdal. Zonder enige twijfel wordt dat ook een mooi weekend.

Richard: Sterkte met de puntjes op de i! Voor diegene die het nu nog niet hebben gedaan: natuurlijk kunt u daarvoor terecht op de website van de club!

*Met Vrijbuiters groet,
Folkert Sikkema*

Land van zand, door de winnaars

“pling” mijn telefoon, kort bericht van Wouter, “Hoi je zou nog een stukje schrijven over het vorige evenement”.... Oja

Het land van Zand begon voor mij op vrijdag, lekker een dagje vrij om in alle rust richting het evenement te rijden, met de RODEO voorzien de tent, door de regen, richting het zuiden.

Bij aankomst op de Camping was onze voorzitter reeds geïnstalleerd en kon ik eerst onder het genot van een drankje en sterke verhalen bijkomen van de reis. De fam. Meester waren er ook even ondanks de recente operatie van Wilma, maar als volwaardig mantelzorger man Wim haar even mee op stap.

Het organiserende team, Clan Tilburg, heet bezoekers welkom en laten slechts delen van het programma zien, we zijn benieuwd. De vrijdagavond wordt uiteraard op de gebruikelijke wijze afgesloten, alhoewel we wel een vuurexpert missen gezien het matige kampvuur.

Zaterdagochtend op een acceptabele tijd worden we geïnformeerd over de rondrit door de verrassende omgeving aangezien mijn vrouw niet zo van het kamperen is kom ik meestal alleen en moet ik op zoek naar een teammaatje, zo komt het dat ik met Peter mag gaan genieten van deze dag, Team van der Eerden/RODEOrijder is een feit, een winnende combinatie zoals uiteindelijk bleek.

Het dak van de RODEO eraf en gaan, wederom wordt je iedere keer weer verrast door de schoonheid van het Nederlandse land, waarom zou je nog naar het buitenland gaan zou je zeggen. Bij de eerste rustplek kunnen we kennismaken met een school-

voorbeeld van integratie, de Brabantse en Franse samensmelting van sjoelen en jeu du boules, nu al in aanmerking voor een olympische sport.

Op deze zanderige plek mag je met gevaar voor eigen leven proberen om de ballen in de juiste vakken te krijgen, let op ballen rollen slecht in het mulle zand.

Na genoten te hebben van het uitzicht en de pogingen van de andere teams wordt de reis vervolgt en stuiten we op de volgende uitdaging. We worden getoetst op onze taalkundigheid en moeten zo'n beetje het frans en brabantse woordenboek uit ons hoofd kennen om de juiste namen te geven aan de onderdelen en andere zaken op een groot bord. Wederom sluiten we deze test met een mooi resultaat af en gaan verder op weg. De rit voert ons richting een vestingstad en we belanden bij een molen waar we getooid in diverse kledingattributen op de foto mogen met de enige echte fransman van onze club. Het resultaat van deze opnames komen vast en zeker nog wel ter sprake bij een volgend evenement.

Met het vervolgen van de rit komen via twee pontjes door het mooie gelderland weer in het bijzondere brabant, hierbij kruisen we een toerist van een klassiekerclub en kunnen

we een high five geven aan een Citroën Mehari.

Eenmaal op de camping volgt de laatste proef, blind rijden, remmen op het juiste moment. Gelukkig is deze proef zonder noemenswaardig letsel afgesloten

Tegen de avond werd het weer gezellig rond de diverse BBQ plekken en begint de spanning te stijgen, de uitslag is bekend en wat schetst onze verbazing, we gaan er met bokaal vandoor.

We kunnen beginnen aan de lange avond, vol verhalen en glazen die leger worden, tussendoor wordt de clubtent verkocht en dankzij de het geweldige weer werd deze niet gemist.

De zondag begint weer eerder dan gepland, al vroeg is menigeen wakker en frist zich op, klaar voor de reis naar huis, echter is het

evenement nog niet afgesloten en volgt er voor de liefhebbers nog een mooie wandeling over de heide, alwaar we van een professionele schaapherder een mooi verhaal te horen krijgen over natuurbeheer en alle randverschijnselen. Na deze leerzame wandeling gaat ieder weer zijn eigen weg en rest mij nog "Clan Tilburg" te bedanken voor een geweldig evenement.

*Met VIERlijke groet,
RODEOrijder*

Vervelende pech

Afgelopen winter kreeg ik met onze R4 GTL met 1400 motor een vervelende pech, die achteraf gezien, iedere R4 GTL-rijder kan overkomen.

Daarom heb ik er toch even een verhaaltje over gemaakt.

De auto's staan bij ons op de afrit, met de

neus omlaag.

Ik zou even snel een boodschapje doen. Ingestapt, starten en in de achteruit omhoog rijden. Maar dan, een rare knal en de motor slaat meteen af. Starten gaat niet meer, de startmotor draait nog even heel langzaam en gelijk het contact uitgezet. Dit is helemaal niet goed, realiseer ik me meteen.

Verschijnselen hebben alles weg van een gebroken distributieketting en dat zou gezien de stand van 325.000 km van het blok best eens kunnen.

Gelukkig hebben we nog een 2e R4 standby, dus die maar even gepakt.

Daarna toch maar eens de schade bekijken en repareren indien dat nog kan.

Voor de vervanging van de distributieketting moet de motor eruit, want je kunt er aan de schutbord zijde niet bij. Dus in de buitenlucht bij vol daglicht aan de slag. Auto aan 1 zijde opgekrikt, klepdeksel verwijderd en met de 3e versnelling ingeschakeld proberen het voorwiel te draaien om te kijken of de tuimeelaars bewegen.

Niks dus, wiel is niet te draaien, motor zit geblokkeerd, dus inderdaad een gebroken distributieketting, dat kan niet missen.

Tja, dan eerst alle aansluitingen, slangen en andere randzaken die hinderlijk in de weg zitten weghalen, om motor met bak eruit te kunnen takelen.

Bij het verwijderen van de dynamo valt het me op dat de bout van de spanbeugel nog wel gemonteerd zit, maar dat de moer en ringen missen. Kennelijk losgetrild in de loop der tijd, maar de dynamo zit nog goed vast en op spanning in de spanbeugel.

Als de hele motor losgemaakt is, kan de

hijsband er omheen, maar er valt me ineens iets op. Er steekt een aluminium scherf uit het gat van het koppelingshuis waar je de stroboscooplamp normaal op richt om de

ontsteking te stellen. Dit kan niet goed zijn! Maar goed, motor en bak moeten er toch uit om de ellende te kunnen vaststellen.

Voordat je de bak van zo'n Cleonblok kunt verwijderen, moet je eerst even de startmotor verwijderen. En wat blijkt; de hele aluminium kop van de startmotor is aan gruzelementen, het deel waar de as van de startmotor aan de voorkant in draait zit als een grote scherf tussen vliegwiel en drukgroep. Bij het verwijderen van de nokkenaspoelie zit daarachter ook nog een scherf.

Nu het hele spul op de werkbank staat, kan ik de motor aan zijn vliegwiel ronddraaien en ook alle kleppen bewegen, dus dat lijkt goed. Moed verzamelen en morgen verder is mijn besluit. Morgen koppelingshuis schervenvrij maken en de boel verder inspecteren. Hopelijk blijft de schade beperkt tot een nieuwe startmotor.....

De volgende dag verder gegaan met controlewerk en diagnose stellen. Drukgroep en koppelingsplaat zien er op het oog nog goed uit, zonder noemenswaardige beschadigingen. En er is er verder niets krom aan krukas en vliegwiel en de starterkrans mist geen tandjes. Dus het lijkt allemaal mee te vallen.

Motor en bak weer samengevoegd en een nieuwe startmotor gemonteerd. Na inbouw van het geheel nog even wat koel- en smeersapjes bijvullen, koppeling stellen en starten. Ja hoor, probleemloos starten, schakelen en wegrijden. Nadat alles weer afgebouwd is en de verlichting in de motorkap weer is aangesloten kan er weer gereden worden. Gelukkig is de schade beperkt gebleven tot een geruïneerde startmotor en een pens vol werk.

Maar alles achteraf beredenerend, lijkt nu de losgetrilde moer van de dynamostelbeugel de oorzaak van alle ellende.

Waarschijnlijk is deze moer, of zo'n grote opsluitring door pure pech in het gat van het koppelingstussenhuis gevallen en de roterende tanden van het vliegwiel hebben daarna hun vernietigende werk gedaan. Hoeveel pech kun je hebben....

Een les voor de toekomst; controleer zo af en toe toch eens de motorruimte op loszittende of missende moeren.
Kleine oorzaken kunnen grote gevolgen hebben.....!

Harry Velthuis

Renault 17 in Italië

De vakantie dit jaar leidde naar Rome, Umbrië en de badplaats Nettuno. Om de tijd goed te besteden hadden we er voor gekozen om naar Rome toe te vliegen en daar met een huurauto verder te gaan. Deze keer

geen fijn sturende Clio RS of zovende Laguna V6 om ons mee te verplaatsen; het was een Toyota Aygo. Verder was het een topvakantie ;)

De laatste avond in Nettuno viel mijn oog op het bord voor ons appartement. Dat lijkt wel een R17. En warempel, de Italianen hebben geen pittoreske inlandse auto afgebeeld, maar een Renault 17. De appartementen zijn gebouwd ruim nadat Renault de laatste

17 afleverde. Ongetwijfeld heeft bord eerst ergens anders dienst gedaan. Of ze ontwerpen zelden een nieuwe sticker, dat kan ook. Toch leuk om deze te ontdekken tussen alle Fiats, Alfa's en Lancia's. Die laatste rijden er beduidend meer dan in Nederland. En omdat we toch een Renault-club zijn: we tellen 7 Viertjes. Waaronder dit exemplaar. Ze blijven er wel prima bewaard, zo zonder pekel...

Martijn Brouwer

Van 25% naar 40% Renault in het wagenpark

Het was tijdens het über-gezellige voorjaarsweekend dat mijn vrienden van de RVVC mij een beetje aan het pushen waren. "Lotte is nu zestieneneenhalf". "Wordt toch tijd dat je eens wat voor haar gaat regelen". Eh... Ja.. Eh... Nou... Eh... Alhoewel ik niet van plan ben om auto's weg te geven, vind ik het natuurlijk wel heel leuk als Lotte en Bram zelf de rondrit kunnen rijden. Bijkomend voordeel is dat ik dan "gewoon" op donderdagavond al deel kan nemen aan het weekend en dat zij dan gewoon na school of welke activiteiten dan ook, op eigen gelegenheid aan kunnen sluiten bij de gezelligheid.

Ok. Idee geboren. Eentje erbij. En nu? Echt goedkoop zijn de Viertjes tegenwoordig niet meer. En wat speciaals is ook wel leuk. Overwogen is bijvoorbeeld om de Cabrio die vroeger van Harry was te scoren. Die staat al een jaar te koop. Ondanks dat ik direct wil

aannemen dat die auto in hele goede staat is, is het toch niet helemaal mijn ding. Eigenlijk wil ik er liever zelf een maken/opknappen. Via de site www.oudo.nl kan je opzoeken welke kentekens nog geregistreerd staan. Daar waar mijn Viertje het kenteken NZ-47-FY heeft, wist ik nog dat René (van het echte leven) een lange tijd in het bezit was van de NZ-32-FY, maar daar waren geen gegevens meer van, wat zoveel betekent als: Gesloopt. Er moet nog ergens een foto zijn waar ze gebroederlijk naast elkaar staan. Het kenteken NZ-48-FY bestond nog wel, maar had 5 jaar geleden voor het laatst een APK-tje ontvangen. Dan staat die vast ergens in een hoekje en kan ik hem vast voor een zacht prijsje ophalen. Via Harry was de eigenaar te achterhalen en desgevraagd bleek de restauratie van de 48 in volle gang. Alhoewel niet te koop, is het ook niet mijn ding om met het werk van een ander te koop te lopen. Helaas. Even stil aan het auto-koop-front.

Totdat ene Ronnie Peters op Facebook een bericht plaatst waarin hij een Rodéo 6 aanbiedt. Het verhaal wil dat hij een jaar of vijf geleden een set Rodéo polyester in Duitsland op ging ophalen en daar in de hoek deze Rodéo in erbarmelijke staat aantrof en hem niet kon laten staan. Tot een restauratie wilde het nog niet helemaal komen en de Rodéo verhuisde naar de tuin van een collega alwaar de echtgenoot uiteindelijk wel een beetje klaar was met dat gedrocht in de tuin.

Daar hoefde ik natuurlijk niet lang over na te denken! Voor weinig geld een auto die ik naar eigen inzicht mag/kan opknappen! Op de maandag werd, na kort App-verkeer, besloten dat ik hem op zaterdag ff op zou halen. Op de donderdag werd besloten dat het ophalen ook best wel op vrijdagavond kon, in plaats van helemaal te wachten totdat het zaterdagochtend is geworden. Het

bleek te gaan om de bijzondere "Panda" uitvoering. Google weet slechts 1 foto van dit model naar voren te toveren. En dan ook nog eens in het Duits. Maar daaruit blijkt dat het een bijzonder model is in een gelimiteerde oplage... (Hopelijk zit die herdershond er niet bij).

In het App-verkeer werden natuurlijk foto's uitgewisseld. Dat waren uiteindelijk relatief oudere foto's, waarop de Panda net in tuin werd geparkeerd en het nog onder de categorie "auto" geschaard mocht worden.

Toen ik hem op kwam halen, bleek de genoemde collega al aan het sleutelen geslagen en was het demontageproces al in redelijk gevorderd stadium.

Ok. Ik zet mij over het idee dat dit bouwval ooit weer een auto moet worden heen en probeer mij te concentreren op de manier waarop al die losse onderdelen meegenomen zouden moeten worden...

De veel te kleine kofferbak van mijn daily driver stationcar wordt volgestapeld met

spatschermen, ramen, deuren, motorkap, etc. en met de rest op de ambulance kunnen we op pad. Ronnie rijdt gelukkig nog een stuk achter me aan om te checken of er niet al te veel onderdelen het nodig vinden om weg te vliegen. Bij Arnhem kiest hij een andere weg en kan ik hem nog een keer vast leggen op de gevoelige plaat, of de moderne tegenhanger daarvan. Thuis aangekomen, met alle onderdelen nog netjes mee achterin de Panda, wordt voor de foto een en ander aan polyester weer aan de auto gehangen. Och, och, och, wat een puinschuit.

Alhoewel er voor het betreffende weekend eigenlijk plannen waren om lekker naar het strand te gaan, bleek het weer gelukkig tegen te zitten en kon ik los gaan in de man-

cave achter het huis. Goh, wat zitten er veel popnagels in zo'n auto. Polyester deel voor polyester deel wordt behoedzaam verwijderd en verdient een plekje op de zolder. Iedere keer bij het verwijderen van een onderdeel, vindt een deel van het chassis het nodig om uit zichzelf op de grond te gaan liggen. Goh. Wat is dat chassis rot. In het midden voor de achterbank zit gewoon een groot gat. Links voor het achterwiel is de bodemplaat van de (al een keer herstelde) chassisbalk af gerot. Rechts voor, achter het Renault-4-driehoekje, kijk je zo naar binnen. Met al dat polyester er overheen zie je het op het eerste gezicht niet, maar, zoals voor aankoop al was beloofd, is een nieuw chassis geen overbodige luxe. Gelukkig heeft Jan Willem van R-Quatre.nl die gewoon op voorraad. Net als de binnenschermen-voor van een Renault 6, maar dat was meer een via-via-gelukje.

Menno kwam op de zondagavond even naar het ding kijken. Onder het genot van een bij de club passend drankje, kon de verleiding niet worden weerstaan om toch even ons best te doen om het schutbord er vanaf te halen. Och, zo rot weer. Ik weet niet exact welk helder licht heeft verzonnen dat je schuimplastic in het dashboard moet stoppen, maar als daar één keer water bij komt, blijft dat voor de rest van de tijd daar wonen. Dat zuigt het water op als een spons om het daarna aan het schutbord af te geven, zodat aldaar het oxidatieproces enorm versneld wordt. (Heeft iemand per ongeluk nog een schutbord van een Renault 6 staan?).

De avond werd afgesloten met (nog) een biertje en een lollige foto van een kaal chas-

sis met polyester badkuip. En dat terwijl je al 2 dagen eigenaar bent van een auto...

De badkuip zit, naast met oneindig veel popnagels, ook met een paar degelijke bouten vast aan het chassis. Die zijn ook van ijzer, dus ook rot. Wegens afspraken met de buurman om op zondag (hij wil ook wel eens een dagje geen herrie) de haakse slijper niet te gebruiken, moest het losmaken van de badkuip nog wachten tot maandagavond. Ook dat is gelukt. Nu eerst op vakantie...

Al met al is met deze aanschaf het aandeel Renaults in mijn wagenpark gestegen van 25 (1 op 4) naar 40 % (2 op 5). Ook is er best een flinke intentie om deze Panda zo goed te maken dat hij net zo lang mee gaat als mijn Viertje (for the rest of my life).

*Wordt vervolgd...
Groeten, Folkert*

Raad waar hij staat

Een lastige opgave in de vorige Uitlaatklep. De toren waar de Renault Zoe voor staat kon weleens in Amersfoort staan. Helaas, het is de juiste provincie maar de verkeerde stad. Harry Velthuis wist het juist antwoord: het is de Dom in Utrecht. Harry, voor jou ligt een prijsje klaar in de clubwinkel.

Onderstaand de nieuwe opgave. Een ander thema dit keer: raad van welke 4 auto's deze wielen zijn. Heb je het goed, dan mag je wat leuks uitzoeken in de clubwinkel.

Agenda

1-3 september 2017

Vechtdalevenement
Ommen

1-3 juni 2018

RVVC Voorjaarsevenement
Drenthe

7-9 september 2018

RVVC Najaarsevenement
Zeeland

Clubinformatie

Renault Vrijbuiters Vrienden Club

Opgericht 15 sept 2006 te Hoogwoud
KvK 01116245

Ledenadministratie

penningmeester@rvvc.nl
Lidmaatschap EUR 15 per persoon per kalenderjaar, EUR 25 per gezin per kalenderjaar t.n.v. RVVC te Zwolle
IBAN: NL37ABNA0593510011
BIC: ABNANL2A

Webmaster

Michiel Komies, webmaster@rvvc.nl

Bestuur

Bert Strijker
Contactgegevens volgen

Folkert Sikkema
Dr. F.W. Klaarenbeeksingel 57
3871 XB Hoevelaken. 06-54711116

Henk Buwalda
Meekeshof 23
9089 BC Wytgaard. 058-2553235

Martijn Brouwer
Verl. Hoogeveense vaart 56
7864 TC Zwinderen. 06-42516883

Menno Merts
Breegraven 67
7231 JB Warnsveld. 06-15097768

Coördinator evenementen

Henk Buwalda; contactgegevens: zie boven

Redactie Uitlaatklep

Wouter Hoek, Sabine Velthuis, Harry Velthuis, Martijn Brouwer redactie@rvvc.nl

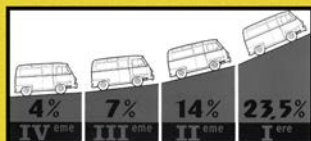
Clubartikelen

Mandy Welagen; clubwinkel@rvvc.nl

Technische vraagbaak

Jaap Wagenmaker, tel: 0228-724333
Wim Meester, tel: 0228-584825
Harry Velthuis, tel: 0591-618696

Conceptcar 1988: Renault Mégane

Renault Estafette Specialist
Willem Belder Klassiekers
Tel:+31 (0)644904582

Marsweg 115-3
7202AT Zutphen
Bezoek op afspraak

Email: estafettewillem@gmail.com

WWW.RENAULTESTAFETTE.NL

